

dens Risiko ved Jernbaneanlæg paa Sjælland, vil jeg med et Par Talstørrelser angive Forholdet mellem Antallet af Jernbanemil og Folketallet paa de to Steder. Her paa Sjælland vil der, naar Banen til Kallundborg er færdig, være omtrent 44 Mil Jernbane, og da Folketallet er omtrent 638,000, bliver det ca. 1 Mil Jernbane paa hver 14,000 Indbyggere. Hvis nu det foreliggende Lovforslag vedtages, faar Lolland 9 Mil Jernbane, og da dets Folketal er omtrent 63,000, bliver dette 1 Mil Jernbane for hver 7,000 Indbyggere. Forholdet er altsaa paa Sjælland som 1 : 14 og bliver paa Lolland som 1 : 7. — De Herre vilde da se. — og det er den Tanke, der foresvæver mig — at man kunde garantere yderligere 44 Mil Jernbane i Sjælland, for at Risikoen skulde komme til at staa lige med Risikoen for Lollands Bedkommende, og De ville altsaa forstaa, at jeg med en vis Grund kan forundre mig over, at man, den Gang det gjaldt om at gjøre et Forsøg paa at vinde Rigsdagens Samtykke til en Forsøgelse af Garantien for den tilfidefulde Frederiksund—Nordsjællandske Bane, betænkte sig saa meget paa at gjøre dette, medens man nu ganske resolut kommer med Forslag om Garanti for en Jernbane paa et Sted, hvor Forholdet mellem Banelængde og Folkemængde stiller sig langt ugunstigare. — Der havde været saa meget mere Anledning for Regjeringen til den Gang ikke at have betænkt sig paa at søge Rigsdagens Samtykke til den ompurgte Garantiforsøgelse, som Indenrigsministeren jo — hvad der er tilstrækkelig omtalt her i Salen, men som jeg i alt Fald for Diebliffet ikke skal indlade mig videre paa — befandt sig i det ubehagelige Tilfælde at maatte fragaa sit Garantitilsagn; men, som sagt, jeg skal lade dette Punkt ligge til en anden Gang. — Hvad angaar Lovforslagets Enkeltheder, da skal jeg med Hensyn til § 5 bemærke, at det, som alt andet, indeholder et Alternativ. Først gaas der ud fra den Forudsætning, at der bliver en gennemgaaende Trafik, og i saa Tilfælde kan der indrømmes en ubegrænset Garanti for indtil $\frac{3}{4}$ af den Kapital, der bevislig anvendes til Anlægget af Banen med tilhørende Broer og Gavne. Man faar imidlertid ikke noget

at vide om, hvor høi denne Kapital maa være, og det forekommer mig dog, at man kunde ønske en Præcision i saa Henseende. Dette „den bevislig anvendte Anlægskapital“ er jo et meget vigtigt Spørgsmaal, idet det kan omtvistes, om der derunder ogsaa indbefattes Kursstab, Rentetab og Tab af anden Beskaffenhed. Derfor forekommer det mig, at dette Punkt burde præciseres noget nøiere, saa at det kom til at staa klart, til hvilken Grændse Staten skal gaa. — Det andet Alternativ gaar ud paa, at, hvis det viser sig, at den gennemgaaende Trafik ikke kommer i Stand, da kan Rentegarantien kun gives for Halvdelen af den bevislig anvendte Anlægskapital, medmindre der stilles en Forstærkningsfond af 20 pCt. af Anlægskapitalen, i hvilket Fald der kan gives Rentegaranti for hele denne, — og saa hedder det til Slutning i Paragrafen: „Den Anlægskapital, for hvilken der saaledes helt eller delvis gives Rentegaranti, maa dog i intet Tilfælde overstige 2,250,000 Rbd. eller 250,000 Rbd. for hver anlagt Mil, dersom dette udgjør et mindre Beløb end 2,250,000 Rbd.“ Denne sidste Sætning er noget utydelig. Jeg frygter nemlig for, at, hvis den nuværende høitæredede Indenrigsminister til den Tid er Indenrigsminister, ja, selv hvis der kommer en anden Indenrigsminister i hans Sted, da vil der kunne komme en lignende Usikkerhed tilfælde som den, der med Hensyn til et andet Jernbaneanlæg har været tilfælde med Hensyn til Forstaaelsen af Garantispørgsmaalet. Det ses nemlig ikke klart, om de 2,250,000 Rbd. skulle være Maximum i alle Tilfælde, eller om denne Bestemmelse kun gjælder det Tilfælde, at der ikke kommer nogen gennemgaaende Trafik, og Anlægget altsaa indskrænkes til en 9 Mils lokal Jernbane paa Lolland. Det er en utydelig Affattelse, som jeg maa tilraade at forandre. — I Motiverne hedder det, at der til den Ingenieur, som har projekteret dette Anlæg, under 12te Mai 1871 er meddelt Koncession — ikke Tilsagn, men virkelig Koncession —, og at han har frasaldet denne Koncession, da han ikke faae sig i Stand til at tilvejebringe den fornødne Kapital, hvisaarsag Indenrigsministeren vil begunstige det her omhandlede Foretagende ved